

[Brusvang.]

ved) sammenholdt med tilsvarende oplysninger for den foreslåede stærkt forenkledede ekspedition, som klart vil være i publikums interesse.

Endelig bedes bekræftet rigtigheden af, at de polititekniske kontrollensyn (eftersyn af rigsregistratur m. v.), som oprindeligt udgjorde en del af begrundelsen for den nuværende tunge administrationsform, ikke lænere er til stede i samme omfang.

Justitsminister *Nathalie Linds* svar (1. marts 1974):

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om en forenkling af pasudstedelsen, herunder mulighederne for at forlænge pas ved påtegning, blev drøftet af Folketinget i forbindelse med den ændring af pasloven, der skete ved lov nr. 109 af 31. marts 1971.

Fra 1. april 1972 forenkledes pasudstedelsen, ved at indførelse af hvert enkelt pas i en særlig pasprotokol blev afskaffet. Justitsministeriet har taget bestemmelserne om pas op til overvejelse, navnlig med henblik på, om der kan ske yderligere rationalisering af pasadministrationen.

På forhånd må jeg dog stille mig noget skeptisk over for livsvarige pas eller pas med en gyldighedstid ud over de nuværende 10 år. Formålet med at udstede pas er jo at muliggøre danske statsborgeres rejser i udlandet. Pas med en meget lang gyldighedstid vil antagelig blive mødt med skepsis i udlandet, bl. a. på grund af et forældet pasbillede, og vil derfor kunne skaffe sin indehaver vanskeligheder. Det samme vil gælde for forlængede pas. Jeg tvivler da også på, at der er andre lande, der anvender pas med væsentlig længere gyldighedstid end 10 år.

Som det fremgår af et svar fra justitsministeren til det folketingsudvalg, der behandlede ændringen af pasloven i 1971, vil en forlængelse ved et stempel i passet næppe indebære administrative fordele. Den tidsbesparelse, der fremkommer ved, at et nyt pas ikke skal udfyldes med navn m. v., må være ret beskeden og vil nok opvejes af besværet med at skønne over, om fotografiet fortsat er vellignende, og om passets tilstand i øvrigt er acceptabel. Hertil kommer, at regnskabsførelsen og kontrollen med pasgebyrerne antagelig vil blive mere kompliceret.

Den blanket, ansøgeren skal udfylde ved udstedelse af nyt pas, er ganske enkel og kan næppe volde publikum de store vanskeligheder. Den indeholder ansøgerens bekræftelse under strafansvar på, at de givne oplysninger er rigtige. Den har endvidere den praktiske betydning, at de udfyldte blanketter arkiveres og udgør politiets fortegnelse i nummerorden over udstedte pas. Jeg tvivler på, at der kan opnås nogen fordel ved at afskaffe denne blanket.

Om omfanget af pasadministrationen kan jeg oplyse, at politiet i året 1973 udstedte 294.627 pas.

I et svar til Folketingsudvalget i 1971 regnede man med, at en heltidsbeskæftiget medarbejder kan ekspedere 2.500-3.000 pas årligt.

Det er naturligvis uundgåeligt, at der — måske især ved mindre embeder — i spidsbelastningsperioder kan være nogen ventetid ved udstedelse af pas, selv om politiet bestræber sig på at ekspedere ansøgningerne så hurtigt som muligt. Jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at opfordre publikum til at henvende sig i god tid, før passet skal bruges. Dette gælder navnlig i tiden op til ferietiden.

Af *Knud Nielsen* (S) til statsministeren (25. februar 1974):

„Hvilken betydning tillægger regeringen havretskonferencen i Caracas, og hvilken stilling agter den at tage til de emner, der skal behandles på konferencen, som f. eks. udnyttelse af havbunden, fastlæggelse af grænserne for fastlandssoklen, territorialfarvandene m. v., fiskeri og bekæmpelse af havforureningen, og er regeringen indstillet på at afstemme sin holdning med de øvrige EF-medlemsstatsers med henblik på at sikre en fælles optræden i disse spørgsmål?“

(Spm. nr. 122).

Statsminister *Poul Hartlings* svar (4. marts 1974):

FNs 3. havretskonference indledtes i december 1973 i New York med en kort samling, der udelukkende beskæftigede sig med organisatoriske spørgsmål. Selve havretskonferencen vil finde sted i Caracas i Venezuela fra 20. juni til 29. august 1974. Der deltager omkring 150 stater, og der er så-